

Perličky z naší školičky

Podzim na naší škole probíhal ve znamení poznávání historie a přírodních zajímavostí širšího okolí naší obce. Škola se zapojila do projektu **Venkovská krajina očima dětí**, který zastřešuje Konstantinolázeňský mikroregion, a jehož hlavním cílem je vytvořit metodiku pro výuku průřezového tématu Environmentální výchova na venkovských školách.

Součástí projektu je fotografická soutěž na téma „Vliv člověka na přírodu a krajinu“. Soutěží se ve fotodokumentaci příkladů pozitivních či negativních vlivů člověka na přírodu a krajinu mikroregionu Konstantinolázeňsko. Získané fotografie budou zpracované do výstavy, která bude instalována v rámci všech zúčastněných škol.

Také žáci naší školy pořídili při svém putování po okolí Svojšína celou řadu krásných fotografií, kterými nás budou reprezentovat v této fotografické soutěži.

Soutěž má několik tematických kategorií. Například:

Místo, které se hodně změnilo.

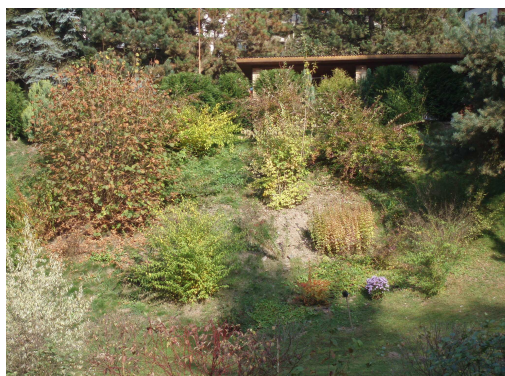
Andrej Tancoš – Altánek

Místo, kterému člověk hodně pomohl.

Jan Kroulík - Kostel

Místo, upravené člověkem

Natálka Langová - Skalka

Typický obrázek naší krajiny.

Vojta Mati - Mže

Výlet do okolí

Krátké postřehy z vycházky do okolí Svojšína zaznamenaly zpravodajky z 5. ročníku:

Kája Žáčková a Boženka Šoffrová.

V úterý 19. 10. 2010 jsme šli na školní výlet. Zúčastnilo se ho 18 žáků a 3 učitelé.

První stanoviště bylo v parčíku na návsi. Říkali jsme si otázky o historii Svojšína a na fotkách jsme si ukázali, jak Svojšín vypadal dříve. Po cestě na 2. stanoviště, které bylo na louce pod chatami, jsme trhali různé byliny. Tam jsme si je prohlédli, řekli si jejich názvy a u některých i léčivé účinky. Cestou na 3. stanoviště nám p. ředitel ukázal chráněný strom. 3. stanoviště bylo na táboře Radar. Zde jsme se posilili svačinou. Rozlišovali jsme druhy odpadu a třídili jej do barevných pytlů. Odtud jsme se odebrali směrem k vyhlídce. Během cesty jsme na 4. stanovišti odpovídali na otázky ze zdravotvědy a názorně si předvedli, jak zafixovat zlomeninu v přírodě. 5. stanoviště bylo ještě v lese, kde jsme si povídali o stromech. Podle šišek a kůry jsme určovali stromy, které bylo možné zahlédnout po cestě či najít na obrazech naučné stezky. Blížila se cesta zpět. Před vstupem na silnici vedoucí ze Stříbra do Svojšína jsme si opakovali dopravní výchovu, to bylo stanoviště 6. Po silnici jsme šli vpravo a dávali jsme velký pozor. Naši fotografové stačili v zatáčce zachytit velmi nepěkný pohled na vyhozené gumy. U rybníčku na stanovišti č. 7 jsme si vyprávěli o zvířatech, která zde žijí, ale i o těch, která máme doma. Nezapomněli jsme ani na to, jak se o ně lidé i my děti máme starat. Z tohoto stanoviště jsme už zamířili zpět do školy, kde nás čekal chutný oběd.

Drakiáda

Důležitou součástí každého podzimu je barevný létající drak. Další perlička je od paní učitelky **Dany Zemanové**.

A přišel podzim. Škola otevřela svoji náruč a svojšínští žáci usedli do lavic, někteří úplně poprvé v životě. Během září se chod školy rozjel na plné obrátky. Ale i ve školním plánu se pamatuje na odpočinek, sportovní a kulturní vyžití žáků. A právě k těmto oblíbeným podzimním činnostem patří DRAKIÁDA.

Hlídali jsme to právě větrné počasí, ale říjnové dny nám nechtěly vyjít vstříc. Všichni žáci byli natěšeni a nosili si své dráčky do školy. Ale ne a ne zafoukat! Počátkem listopadu jsme se konečně dočkali. Vybavili jsme se teplým oblečením, dobrou náladou a hlavně jsme vzali své dráčky do ruky a vyrazili na louku za školou. Zpočátku jsme měli hodně práce. Museli jsme se naučit, jak se svým drakem manipulovat, jak běžet, abychom nabrali vítr a zároveň dávat pozor na ostatní, abychom se nesrazili. Po chvíli se některým drakům dařilo povyletět, ale byli i tací, kteří se země nechtěli pustit vůbec. Jak už to bývá, někteří musí být nejlepší. A to se povedlo Natálčinu „batmanovi“ a Štěpánkovu „rogalu“, kteří mířili výš a výš do oblak. Rogalo se natahovalo natolik, že vzletlo nad zahradu p. Alberta. Štěpánek měl plné ruce práce, aby ho zkontroloval a musel překonat i některé překážky. Obešlo se to bez modřin a roztrhaných kalhot. Drakiádu si užili i žáci, kteří svého draka neměli. Byla to opravdu veselá podívaná.

Mohly by to jistě potvrdit i děti z mateřské školky, které nás na kraji louky pozorovaly a samy pak druhý den zkusily štěstí se svými dráčky.

Drakiádu budeme určitě pořádat i příští školní rok, neboť v této herní činnosti lze vést žáky ke kolektivní spolupráci, ke zlepšování mezilidských vztahů, k radosti ze své práce i z úspěchů kamarádů a též ke komunikaci se svými učiteli.

A co vy? Pouštíte se svými zlatíčky také draka? Zkuste to a zjistíte, jak máte k sobě blízko.

Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.

Stále se něco děje, aneb život u nás ve školce

Milí čtenáři,

pojďte se na okamžik prostřednictvím tohoto článku podívat také do naší školky.

Od září, kdy se vrací děti po prázdninách a nastupují noví kamarádi, se zde neustále něco děje. Hrajeme si, zpíváme, kreslíme, tancujeme, povídáme si a tvoříme.

Hrajeme si s podzimem

Tvořivé činnosti patří u dětí k těm nejoblíbenějším. Není proto divu, že na prostředí v mateřské škole je radost pohledět. Výstavky dětských prací na chodbách školy často nutí návštěvníky k zastavení. Děti jsou rády, když mohou ukázat, co vytvořily.

Podzimní tvoření lze využít nejen ve školce, a proto jsme se rozhodli zpestřit dětem jejich odpolední lenošení doma a vyhlásili jsme soutěž s heslem „Maminko, tatínku pojd' si se mnou hrát“ s výstižným názvem „Můj podzimníček“. Doma se vymýšlelo, tvořilo a všechny nás mile překvapila kreativita a nápaditost dětí a jejich rodičů. Materiál na výrobu skřítků našli tvůrci všude kolem sebe – to co příroda dala.

A tak vznikaly postavičky z kaštanů, brambor, dýní, šišek, listy zdobené mechem, kůrou,...

Každá postavička dostala své jméno a malý autor ji přinesl do školky. Ve třídě se najednou objevil „Zvonílek, Kytimalovánek, Kašťánek, Dubínek, Nezbeda“ a další.

Děti s elánem a nadšením pozorovaly výtvořky svých kamarádů, diskutovaly, vyprávěly zážitky a příhody, které zažily při domácím tvoření s maminkou nebo tatínkem.

Při vyhodnocení soutěže nám pomáhali kamarádi „z velké školy“. Boženka, Míša, Vojtík, Natálka a Karolínka. Každý

z porotců dostal kaštiny (jako body) a dle svého uvážení je anonymně přiděloval k jednotlivým skřítkům. Školáčky pečlivě sledovali hodnocení poroty.

Nejvíce kaštanů (bodů) a s tím spojené první místo dostal jednoznačně Pavlíkuv „Nezbeda“.

Druhé místo obsadil Pétův „Zvonílek“ a na třetím místě se umístil Dominik a jeho skřítek „Matyášek“.

Děti jako v každé soutěži obdržely odměnu a medaili s podzimním motivem.

Ovšem ani Ti, kteří se neumístili na prvních třech místech, neodcházel domů s prázdnou, také na ně čekala sladká odměna.

Ani po skončení soutěže nás podzimníčky neopustili. Děti si je vystavily v prostorách školy, a připomínají tak všem příjemně strávené chvíle jak při výrobě, tak při samotném vyhlášení výsledků soutěže.

Závěrem bych chtěla poděkovat všem zúčastněným rodičům za účast ve velmi zdařilé akci, kterou si děti opravdu užily.

Adventní čas ve škole

Čas pokročil a přiblížil se sváteční adventní čas.

Rozhodli jsme se vytvořit si příjemné prostředí a zprostředkovat setkání dětí, rodičů a učitelek nad společnou prací. Proto jsme připravili „Vánoční tvořivou dílnu“.

Poslední listopadové odpoledne se sešli zájemci v jedné třídě školy, která už voněla jehličím z ozdobeného vánočního stromku. Stromček připravily děti ze školní družiny. Příjemnou sváteční atmosféru doplňovaly tóny vánoční hudby a koled.

Úderem třetí hodiny odpolední paní učitelka Chládková přivítala všechny přítomné a seznámila je s připraveným programem tvořivého odpoledne.

Paní učitelky pro všechny zúčastněné připravily náměty, ukázky výrobků pro inspiraci a zároveň dostatek materiálu na vlastní kreativní tvoření.

Děti zaujaly připravené materiály i ukázky výrobků. Za pomoci svých blízkých, popřípadě paní učitelky se s velkou chutí a elánem pustily do výroby vánočních ozdob.

Přítomní se rozdělili do malých skupinek a postupně se vystřídali na všech připravených pracovních místech. A tak společně stříhali, lepili, vázali, kreslili, zdobili.... Výsledkem jejich práce se pak staly vánoční svícný, krabička s překvapením, kterým byl buráčkový panáček, vánoční závěsná voňavá ozdoba z grepu, skořice, pomeranče, badyánu.

Šikovné ruce vytvořily zajímavé, osobité a nápadité výtvary, které jistě přispějí k vánoční výzdobě domovů všech zúčastněných.

Při vánoční dílně vládla pohodová tvořivá nálada. Děti i jejich blízcí odcházeli domů bohatší nejen o vánoční ozdoby, ale i o zážitky z příjemně stráveného odpoledne.

Čertovské rojení

Začátkem prosince, jako každý rok, čekala na děti Mikulášská nadílka. Dříve než nás navštívil Mikuláš, anděl a čert otevřeli jsme si ve školce „Čertovskou školičku“. Každý den se naši nejmenší proměnili v malé čertíky a čertice.

V čertovské školičce si děti vytvořily čertovský oheň pravdy, okolo kterého čertíci tančili, zpívali, prováděli rošťárny. Také pracovali v čertovské dílně - vyráběli řetězy, čertovské kamarády. Při posezení u pekelného ohně vznikl čertovský úpis všech hříchů, které chtějí naši nejmenší změnit a napravit.

Celý týden jsme se připravovali na neobvyklou návštěvu. V pátek se všichni konečně dočkali.

První velkou čerticí, která se ve škole objevila, byla paní učitelka Chládková. Oznámila dětem, že ostatní jsou již na cestě. Po chvíli se za dveřmi ozvalo cinkání řetězu a známé blllll...A byli tu.

Do školky vstoupil Mikuláš, který držel čerta na řetězu a za nimi krácel anděl s nadílkou.

Čert s velkým pytle vypadal strašidelně, ale byl hodný a do pytle nikoho nevzal, přestože vytáhl čertovský úpis, který zmizel ze třídy. Děti slíbily nápravu, zazpívaly písničku, a protože až na maličkosti byly celý rok hodné, dostaly od Mikuláše a anděla balíček sladkostí, Lucifer jim poslal čertovské vysvědčení.

Po nadílce se děti s úsměvem na tváři rozloučily a Mikuláš, anděl a čert odešli na nadílkou do základní školy.

Ještě dlouho poté si děti o této neobyčejné návštěvě vyprávěly.

Děkujeme tímto Mikuláši, andělovi a čertovi, že nás poctili svou návštěvou a připravili dětem neobyčejné dopoledne plné vzrušujících zážitků.

Závěrem bych chtěla touto cestou poděkovat sponzorům za jejich materiální i finanční pomoc: **Panu Jaromíru Suchému** za

sponzorský dar do soutěže „Můj podzimníček“ a firmě **pana Jaroslava Levého** Zasilatelství eLJot za zakoupení dětské kuchyňky do školky, financování dětských výletů a za kompletní zajištění mikulášské nadílky. Děkujeme. Ivana Klepsová, učitelka MŠ

S ostatními aktivitami školy uplynulého školního roku se mohou všichni seznámit prostřednictvím Výroční zprávy školy 2009/2010 uveřejněné na stránkách obce.

K poděkování za sponzorské dary se připojuji i já, zároveň přeji všem občanům Svojšína krásné vánoční svátky, klid, pohodu a jen to nejlepší v roce 2011.

Mgr. Jaroslav Cvrček
ředitel školy

